

**9<sup>de</sup> JAARGANG, NR. 165**  
**10 OKTOBER 2011**

**IN DIT NUMMER:**

- 1 NIEUWSBERICHTEN**  
**5 BOEKBESPREKING**  
 De jazzstukken van Henk Romijn Meijer (Jan J. Mulder)  
**7 PLATENRECENSIES**  
 Leo Cuypers, Michiel Braam, Nabotov/Reijsiger, Lifescape, Vloeimans/Weber, Nat Gonella, Thelonious 4, Sylvain Luc, Philip Baumgarten e.a.  
**13 CONCERTVERSLAGEN**  
 Festival Blues Touch  
**EN VERDER:**  
**14 Rotterdamse Concerttips**

**JAZZFLITS 166**  
 staat 24 oktober op  
<http://www.jazzflits.nl>

**NIEUWSSELECTIE**

**FESTIVAL JAZZ AT THE CASTLE STOPT**

**Het festival Jazz at the Castle stopt. De laatste editie leverde een zo groot verlies op, dat de reserves zijn verdwenen. Het jaarlijkse festival werd 21 keer gehouden, voor het laatst op 28 augustus in Kasteel Amerongen.**

Tijdens de laatste editie stonden vrouwelijke jazzmusici centraal, met onder anderen pianiste Amina Figarova en de zangeressen Maria Markesini, Masha Bijlsma, Simin Tander en Kim Hoorweg op het programma. Het festival was volgens de organisatie een succes, maar leverde een 'behoorlijk' verlies op. Omdat de kosten van het festival dit jaar oplopen, de sponsorinkomsten dalen en de BTW is gestegen, durft het bestuur van de Stichting Jazz at the Castle het zonder reserves niet meer aan. "Verder hebben wij vast moeten stellen dat de missie van een vrijwilligersorganisatie als Stichting Jazz at the Castle zich moeilijk laat verenigen met de ambities van partijen met commerciële belangen als Buitenplaats-Amerongen en Stichting Kasteel Amerongen." De bestuursleden bezinnen zich nog op een voortzetting op kleinere schaal: "Omdat de liefde voor de jazz ons toch wel erg in het bloed zit."

**LAATSTE NIEUWS:**

**PIET NOORDIJK 8 OKTOBER OP 79-JARIGE LEEFTIJD NA EEN KORT ZIEKBED OVERLEDEN.**

**ia77**  
**JazzFlits**

**JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE**

**NIEUW ROTTERDAMS JAZZPODIUM BIRD OPEN**

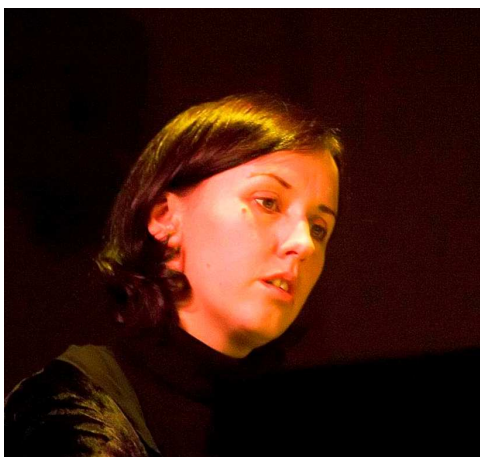


Enige honderden mensen kwamen 30 september in de loop van de avond een kijkje nemen tijdens de officiële openingsavond van het nieuwe Rotterdamse restaurant-jazzpodium Bird. De opening werd rond 21.00 uur verricht door de Rotterdamse wethouder Sport, Recreatie, Kunst en Cultuur Antoinette Laan. Voor de muziek zorgden het funktrio LeslieNielsen en dj Cortez. In Bird wordt een mediterrane keuken met muziek gecombineerd: jazz, maar ook aanverwante muziekstromingen. Aan de opening ging ruim twee jaar werk vooraf. Het nieuwe podium is te vinden in de Raampoortstraat 29, als onderdeel van de Mini Mall onder voormalig station Hofplein. (Foto: Vinod Singh)

**Twintig uur live-muziek Miles Davis op dvd**

Op tien dvd's verschijnt 24 oktober twintig uur muziek van Miles Davis op het Montreux Festival. De box bevat beelden van de optredens die Davis in 1973, 1984, 1985, 1986, 1988, 1989 en 1991 in Zwitserland gaf. Bij de box is een boekje (48 pag.) gevoegd met een inleiding van festivaldirecteur Claude Nobs. De box 'The Definitive Miles Davis at Montreux DVD Collection 1973-1991' is in vijfduizend exemplaren geproduceerd en verschijnt bij Eagle Rock Entertainment.

## NIEUWS



Nathalie Lories. (Foto: Tom Beetz)

### **Nathalie Lories wint SABAM - compositiewedstrijd**

Nathalie Lories heeft de jaarlijkse SABAM-compositiewedstrijd voor onuitgegeven Belgische jazzthema's gewonnen. Haar stuk 'Canzoncina' werd als beste beoordeeld door een 'geblinddoekte' jury met Frank Vaganée, Guy Cabay, Jan Mues en Fabrice Alleman. Aan de prijs is een bedrag van 2.000 euro verbonden, die Lories 24 september tijdens de wedstrijd Jazz Hoeilaart in ontvangst nam. Tijdens die wedstrijd werd haar winnende compositie als verplicht werk uitgevoerd.

### **Finalisten Roger Vanhaverbeke Bass Trophy bekend**

Félix Zurstrassen, André Klenes en Michel Vrydag staan in de finale van de eerste Roger Vanhaverbeke Bass Trophy. Zij spelen ieder tijdens een brunch in het Sheraton Brussels Airport Hotel, respectievelijk op 25 september 2011, 23 oktober en 20 november. De winnaar wordt 22 januari 2012 bekendgemaakt.

### **Frank Vaganée wint eerste Jazzmozaïek Award**

Frank Vaganée, saxofonist, componist, arrangeur en artistiek leider van het Brussels Jazz Orchestra, heeft 23 september tijdens Jazz Hoeilaart de eerste Jazzmozaïek Award ontvangen. Hij kreeg deze vanwege zijn aandacht 'voor verbreding, vernieuwing en verjonging'. "Hij bood jonge jazzmuzikanten meerdere kansen deel uit te maken van het BJO en neemt geregeld jonge jazzmuzikanten onder zijn vleugels in zijn trio of andere ensembles", aldus de jury. Vaganée kreeg een bedrag van 3.000 euro, waarvoor hij volgend jaar een speciaal concert tijdens Jazz Hoeilaart zal geven.

## PODIA

### **DION NIJLAND MUSICIAN IN RESIDENCE BIJ JIN**

**Bassist Dion Nijland is dit seizoen 'Musician in Residence' bij JIN in Nijmegen. Hij treedt vier keer op met een trio, steeds in een andere samenstelling. De concerten zijn op 6 oktober, 1 maart, 5 april en 7 juni 2012.**

"In een trio kun je nooit even indutten en je verbergen achter de ander, ieder moet op het scherpst van de snede spelen. De wetten van het trio zijn even meedogenloos als fascinerend", aldus Nijland. Elk door hem gevormd trio is nieuw. "Ik heb gezocht naar combinaties van instrumenten en individuen die verrassen en tevens houvast bieden. Dit zorgt er (hopelijk) voor dat we 'on the spot' goede muziek kunnen maken." Op 16 oktober betreedt Nijland het podium met drummer John Engels en violist Jeffrey Bruinsma. Volgend jaar maart gaat hij de strijd aan met pianist Michiel Braam en drummer Christian Thomé. Dan volgt in april een optreden van drie bassisten: Nijland, Wilbert de Jood en Ernst Glerum. "In dit concert ga ik met twee meesters de kanten van de contrabas verder ontdekken. Te veel bas? Ik dacht het niet." Het vierde trio is een saxofoon trio, gevormd met saxofonist Jasper Blom en drummer Onno Govaert. (<http://www.jinjazz.nl/>)

### **RADIOSTATION ARROW JAZZ FM GAAT NEDERLANDSE JAZZFESTIVALS PROMOTEN**

**Het radiostation Arrow Jazz FM gaat Nederlandse jazzfestivals promoten. Dat is eind september afgesproken met de Federatie van Nederlandse Jazzfestivals.**

Arrow Jazz FM zal in radioprogramma's en op Facebook aandacht gaan besteden aan de festivals. Volgens Jan Willem Klein Willink van Arrow Jazz FM is de samenwerking voordelig voor beide partijen: "Door de samenwerking wordt de basis voor jazz sterker en kunnen er meer kansen benut worden voor de festivals, Arrow Jazz FM en voor jazz in Nederland." Arrow Jazz FM is sinds 1 september in het gehele land via de FM te beluisteren. Bij de Federatie van Nederlandse Jazzfestivals zijn zo'n 35 organisaties aangesloten. Binnen het platform worden gemeenschappelijke thema's besproken en verschillende mogelijkheden tot samenwerking uitgewerkt.

### **JAZZFESTIVAL HUIZEN LEVERT DUIZENDEN EURO'S OP VOOR NIEUW KINDERDAGVERBLIJF**

**Het South Sea Jazz-festival in Huizen heeft genoeg opgeleverd om zeker 7.500 euro te kunnen schenken aan een nieuw Medisch Kinderdagverblijf van het Leger des Heils. Het festival, waar onder anderen de saxofonisten Hans en Candy Dulfer en Licks & Brains optraden, vond 16 september plaats.**

Het South Sea Jazz-festival is een jaarlijks evenement van de Kiwanis Club Huizen. De opbrengst wordt steeds geschonken aan een goed doel. Het leeuwendeel van de opbrengsten kwam deze negende editie uit een loterij. De opbrengst, 3.750 euro, werd door de hoofdsponsor van het festival, supermarktketen Lidl, verdubbeld tot 7.500 euro. Aan dit bedrag kon nog een deel van de kaartverkoop worden toegevoegd. Volgens de organisatie kochten ruim achthonderd mensen een kaartje. Het Medisch Kinderdagverblijf moet in Huizen komen.

## NIEUWS

### Rotterdams Jazzcafé Dizzy kondigt heropstanding aan

Het Rotterdamse Jazzcafé Dizzy gaat medio december weer open. Dat kondigt de nieuwe eigenaar David Crouwel aan op de website van de zaak: "De zaak wordt grondig opgefrist zonder de sfeer uit het verleden aan te tasten." Er wordt een parttime jazzprogrammeur gevraagd en jazzformaties kunnen zich weer melden voor een optreden.

(<http://www.dizzy.nl/>)

### Jazz Orchestra of Concertgebouw naar Griekenland

Het Jazz Orchestra of the Concertgebouw speelt deze maand voor het eerst in Griekenland. Op 17 oktober zal het orkest het podium betreden van de Christos Lambrakis concerthal in Athene. Onder leiding van Henk Meutgeert wordt het Tribute to Ray Charles-programma uitgevoerd.

### Bik Bent Braam stopt na 25 jaar

Na 25 jaar zet pianist Michiel Braam een punt achter zijn Bik Bent Braam. Braam blijft wel werken met een groot ensemble: "Het is de bedoeling dat een ensemble van een met Bik Bent Braam vergelijkbare omvang blijft bestaan maar in een flexibele bezetting. Voor ieder programma zal de Bik Bent bestaan uit een andere groep muzikanten. Het is een keuze voor nóg meer flexibiliteit en nóg meer openheid." Eerst wordt nog afscheid genomen van de bestaande bezetting. Dat wordt in januari en februari 2012 gedaan met de tournee 'Exit'.

### Locatieproject Tony Overwater gaat derde seizoen in

Bassist Tony Overwater en drummer Joshua Samson geven 23 oktober de aftrap voor het derde seizoen van Sleutelbewaarders. In deze concertreeks krijgen maximaal vijftig mensen een intiem akoestisch concert voorgeschoteld. Kenmerkend is dat zowel gast als locatie tot op het laatst geheim blijven. De concerten vinden elke derde zondag van de maand plaats. Van elk concert is na afloop een cd te koop.

(<http://www.sleutelbewaarders.nl>)

## OVERLEDEN

### Frank Driggs, 21 september (81)

Driggs was platenproducent (hij produceerde onder meer het in 1991 met een Grammy bekroonde 'Robert Johnson: The Complete Recordings'), auteur en fotoarchivaris. Hij stierf in New York.

## PRIJZEN



High Definition, winnaars van Jazz Hoeilaart. (Persfoto)

### POOLSE GROEP HIGH DEFINITION WINNAAR VAN JAZZ HOEILAART 2011

**De 33<sup>ste</sup> editie van Jazz Hoeilaart is gewonnen door de Poolse formatie High Definition. De groep kreeg een prijs van 2.000 euro. De wedstrijd voor jong talent werd van 22 tot en met 24 september gehouden in Gemeenschapscentrum De Bosuil in Jezus-Eik.**

High Definition viel op door 'verrassende arrangementen en de frisheid en vitaliteit die de band uitstraalde', aldus juryvoorzitter Erik Moseholm. In de finale stonden zes formaties. Vijf waren er gekozen uit 29 aanmeldingen uit veertien landen: twee groepen kwamen uit de VS, een uit Duitsland, een uit Polen en een uit België. Als winnaar van de Gexto Jazz Contest (in Bilbao) was de zesde finaleplek voor het Deense Carl Winther Trio.

De musici werden beoordeeld door onder anderen Amina Figarova, Marc Van den Hoof en Patrick Bivort. Zij gaven de tweede prijs aan het Amerikaanse Quentin Angus Quintet. Derde werd het Duitse Leppinski 2. De prijs voor de beste solist ging naar Kenneth Salters (drummer van het Quentin Angus Quintet). Tot beste bassist werd Alan Wykpisz (lid van de winnende formatie) uitgeroepen. De beste vertolker van het verplichte werk ('Canzoncina' van Nathalie Lories) was het Quentin Angus Quintet.

### Utrechtse jazzpromotor krijgt Lou van Rees Award 2011

Als ludiek eerbetoon heeft de Utrechtse jazzpromotor Piet Hein de Jong (70) op 25 september in De Bilt de 'Lou van Rees Award 2011' ontvangen. De Jong startte in 1983 in Utrecht de serie 'Jazz van Drie tot Zes', waarin lokale mainstream-jazzformaties te horen waren. Maar ook bijvoorbeeld de Dutch Swing College Band, pianist Bert van den Brink en zangeres Greetje Kauffeld traden er op. De Jong kreeg de voor deze gelegenheid bedachte Award, omdat hij dit alles zonder subsidie realiseerde.



## NIEUWS



Agog met bovenaan Frank Wingold (gt), midden Mark Haanstra (b) en onder Joost Lijbaart (d). (Foto: Bernd Arnold)

### Drie Nederlandse jazzformaties naar Korea

Dankzij de contacten die werden gelegd tijdens de Dutch Jazz & World Meeting 2010, speelden van 1 tot en met 3 oktober drie Nederlandse jazzformaties op het Jarasum International Jazz Festival in Korea: Agog, Eric Vloeiman's Gate-crash en Jungle Boldie. De Nederlandse ambassade ondersteunde dit jaar een speciaal Nederlands podium in de Festival Lounge, ter viering van de vijftigjarige diplomatieke band tussen Korea en Nederland. Tijdens het festival was ook een 'NL Booth' ingericht, waar bezoekers informatie konden krijgen over de Nederlandse jazzscene. Het Koreaanse festival trekt jaarlijks zo'n 150.000 bezoekers.

### LEES JAZZFLITS OP UW TABLET PC

## OVERIG

### BRANFORD MARSALIS: 'VEEL HEDENDAAGSE JAZZ MIST INHOUD, EMOTIE EN PASSIE'

**Veel hedendaagse jazz mist muzikale inhoud en ontbeert passie en emotionele betekenis. Dat zegt saxofonist Branford Marsalis 14 september in een interview met de Seattle Weekly: "You put on old records and they always sound better. The genre needs to get out of its rut of virtuosic self-indulgence".**

"In jazz we spend a lot of time talking about harmony. Harmonic music tends to be very insular. It tends to be [like] you're in the private club with a secret handshake." Een 'private club' met veel te veel muziekstudenten en jazzmusici als lid, zegt Marsalis, "and they're completely in love with virtuosic aspects of the music, so everything is about how fast a guy plays." En altijd weer dat streven naar vernieuwing: "I mean, man, there's twelve fucking notes. What's going to be new? You honestly think you're going to play something that hasn't been played already?"

"What are the things that normal people like about music and can we incorporate those things?", vroeg Branford Marsalis zich af. En hij kwam uit op de melodie: "I started listening to a lot of classical music, and that really solidified the idea that the most important and the strongest element of music is the melodic content." Verder moet jazz weer emotionele betekenis krijgen, vindt hij. "Because I believe that if the songs have emotional meaning, that will translate to a larger audience." Niet dat hij denkt dat daarmee een geheel nieuw publiek instrumentale muziek zal gaan waarderen: "Cause a lot of people don't. And I can't do anything to get them to like my music, and I'm not really trying."

### OENE VAN GEEL EN BRAM STADHOUDERS GAAN ZICH JAAR OP HUN LOOPBAAN BEZINNEN

**Violist Oene van Geel en gitarist Bram Stadhouders nemen tot juli 2012 deel aan het internationale expertisebevorderingsprogramma Take Five: Europe. Samen met een aantal andere Europese artiesten mogen ze 'even vrij nemen' van hun werk om zich te bezinnen op hun toekomst.**

Voor Take Five: Europe heeft een groep jazzprofessionals twee musici per land geselecteerd - uit Frankrijk, Nederland, Noorwegen, Polen en het Verenigd Koninkrijk. Die musici krijgen de gelegenheid om alle aspecten van hun toekomstige carrière onder de loep te nemen, zowel op zakelijk als muzikaal gebied. Ze gaan hiermee gezamenlijk aan de slag. De musici krijgen tevens de gelegenheid op belangrijke Europese festivals en podia te spelen en worden aangemoedigd om zoveel mogelijk samen te werken.

Het idee voor de eerste Take Five: Europe komt uit Groot-Brittannië. Daar werd Britse musici al zevenmaal een 'time out' aangeboden. Muziek Centrum Nederland en het North Sea Jazz Festival zijn de Nederlandse partners van Take Five: Europe, dat uit de koker komt van muziekproducent Serious (UK). Het project wordt mede mogelijk gemaakt door steun van de Europese Commissie.

### JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

## JAZZ OP PAPIER

### NIET ALLEEN HERINNERINGEN



**Gerben Wynia (samenst.),  
Bert Vuijsje (inl.).**  
**A Love Supreme : jazzstukken van  
Henk Romijn Meijer : geïllustreerd  
met lp-hoezen uit zijn platenkast.**  
 Enschede/Doetinchem : AFDH Uitgevers,  
 2011.  
 141 pag. : ill. ; 23x23 cm.  
 ISBN 978-90-72603-14-2 [verbeterd]  
 ing. met verstevigd omslag.  
 Prijs 24,50 euro.

"Ik zeg het nog wel eens, hier of daar, dat jazzmusicus het enige baantje is dat me ooit leuk heeft geëken. [...] Het is een waarheid gebleven, ook al weet ik wel beter. Lang voordat ik de prachtige muzikantenverhalen van Hotz had gelezen wist ik hoe meligmakend de praktijk van het muziekleven kan zijn."

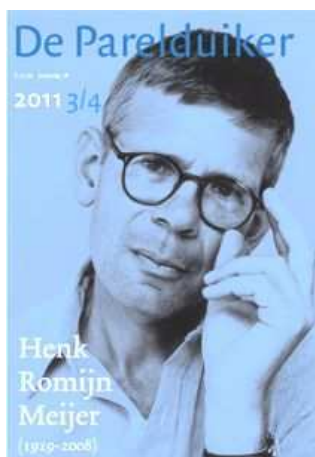
Zo, het bruggetje met de vorige aflevering is gelegd ... Aan het woord is Henk Romijn Meijer in zijn eerste verzameling jazzopstellen van vijftientig jaar geleden. In afwachting van de aankondigde nieuwe bundel heb ik die nog eens uit de kast gepakt. De titel, 'Een blauwe golf aan de kust', was een vrije vertaling van de Clarence Williams-compositie uit 1923, 'Gulf Coast Blues', toentertijd gezongen door Bessie Smith. Romijn Meijer beschreef de versie van Mildred Bailey voor Brunswick van 16 maart 1939. Het was zijn eerste kennismaking met jazz. Zijn smaak is niet tot de vooroorlogse jazz beperkt gebleven, maar strekt zich uit tot over John Coltrane heen. De vocale tak heeft grotendeels plaatsgemaakt voor instrumentale muziek. Het boek was een mengeling van reportages, muziekbesprekingen, biografische notities, persoonlijke observaties en reacties van zijn ouders en vriendjes in zijn jeugd. Over discografische gegevens als hierboven maakte hij zich niet druk en het zal hem een zorg geweest zijn dat Mildred Bailey vier jaar eerder werd geboren dan de naslagwerken zeggen: 1903 dus in plaats van 1907.

Maar vlak hem niet uit wat feiten betreft! Hij wist verdraaid goed wie met wie gespeeld heeft en hoe de verhoudingen liggen in het jazzwereldje. Hij beschikte over een goed stel oren en schreef zijn indrukken op, losjesweg, maar in rake en heldere formuleringen, wat het lezen tot een bijzonder prettige ervaring maakte: "[Charlie] Rouse heeft het hoekige, houterige, akkoordvaste behouden dat Monk hem heeft ingestampt." In Louis Armstrongs interpretatie van Lazy River hoorde hij "hoge noten in het soort chorus dat nooit iemand hem heeft nagedaan, hoe hard de trompettisten in de loop van de jaren ook aan het nadoen hebben gewerkt. De weinige noten zijn in een melodieuze lijn gebouwd naar het vuurwerk van de lange hoge G tegen de omvallende kegels van het orkest." En meteen daarop: "Dat zingen van Louis Armstrong sprak misschien nog meer tot onze verbeelding dan zijn schitterende trompet, waarschijnlijk omdat de stem nog groter ergernis wekte bij de gezaghebbers. Je probeerde het zelf zo te doen en er kwam helemaal niets [...]" Zo maakte hij bij de lezer keer op keer herinneringen los aan de thuissituatie tijdens de eerste kennismaking met die 'ketelmuziek'.

Romijn Meijer is, naast zijn literaire werk, doorgegaan met het schrijven over jazz. Zijn stukken werden onlangs door Gerben Wynia samengebracht in een bundel, die dus min of meer een vervolg is op de eerste. Degenen die daarvan kennis hebben genomen behoeven nu verder geen aanbeveling.

Opnieuw laat hij zijn licht schijnen over Mildred Bailey. Hij bespreekt haar verzameld werk, heeft inmiddels kennisgenomen van haar correcte geboortjaar, noteert een aantal manco's in de samenstelling en is nog altijd verrukt van haar prestaties. Hij bezoekt zijn vroegere woonplaats San Francisco en overdenkt wat hij daar in 1963 hoorde. Miles Davis, Duke Ellington en

[...vervolg op de volgende pagina](#)



**De Parelduiker.**  
**jaargang 16, nummer 3/4 (2011):**  
**dubbelnummer, gewijd aan Henk**  
**Romijn Meijer (1929-2008).**

Amsterdam : Bas Lubberhuizen.

160 pag. : ill.

ISSN 1384 6280 /

ISBN 978-90-5937-284-9.

Prijs 17,50 euro.

**Hotz (2)**

Nog niet bekomen van mijn verbazing over de gemiste kans om van Frits Hotz' muzikale verrichtingen een cd te doen verschijnen, las ik, een uur nadat ik mijn vorige kopij had ingeleverd, op bladzij 62 van het jongste Jazz Bulletin van het MCN, dat Willem van Manen beschikt over een compilatie van Hotz' trombone-spel, samengesteld door het Nederlands Jazz Archief. Het voorwerk was dus al verricht en het resultaat ligt gewoon kant en klaar op de plank!

**J.J.M.**

**VERVOLG JAZZ OP PAPIER**

Ben Webster komen weer langs en er zijn stukken over Lester Young, Stan Getz, Bill Evans, Herbie Hancock en Dizzy Gillespie (Mike Longo: 'Hij had oren waarmee je verf kon horen drogen'). Bijzondere bijdragen zijn de inleiding tot een boekje uit 1994 met foto's van Hans Buter en de herinneringen aan de in 1995 overleden saxofonist Lex van Wijk, die wat oneerbiedig in het bulletin van het Nederlands Jazz Archief waren weggestopt in een lezersrubriek. Ook is opgenomen Meijers eigen interpretatie van een onderzoekje naar de tien beste jazzcomposities. Aan de hoofdstukken, die chronologisch zijn gerangschikt (van 1984 tot 2002), gaat een fotokopie van een gestencild artikel vooraf, dat Henk Meijer – zijn echte naam – in 1949 schreef voor de schoolkrant. Het boek sluit af met een dubbelinterview dat Bert Vuijsje voor de Volkskrant had met hem en Fred van Doorn, twee gelijkgezinden, die elkaars uitspraken versterken of aanvullen. Bij de ongewijzigde herpublicatie van de stukken is het onvermijdelijk dat we een aantal scènes en muzikantenmoppen twee keer tegenkomen, maar een groot bezwaar is dat niet. Wel hadden verbasteringen voor de Franse plaats Marciac (pag. 46) en de betekenis van ICP (pag. 103) voorkomen moeten worden. Een kleine veertig pagina's laten lp's zien uit zijn collectie. Liever was mij een keuze geweest uit de platen op grond van de tekst, bijvoorbeeld de beide lp's van Red Garland, High Pressure en Soul Junction, die hem tot John Coltrane bekeerden. Helaas hebben de kleuren aan helderheid ingeboet, zoals een vergelijking laat zien met de oorspronkelijke hoes van Hampton Hawes' For Real. Op tal van afbeeldingen zie je de reflectie van het flitslicht. Dat de kwaliteit van de foto's 'onder de maat' is, is ook de mening van de 'amateur-fotograaf', notabene de uitgever Paul Abels zelf! (pag. 141)

Door toedoen van dezelfde Gerben Wynia wijdde De Parelduiker een themanummer aan Romijn Meijer. Daarin een artikel van Mischa Andriessen over de jazz in diens proza. Aan het slot wijst hij op een opmerkelijk fenomeen in diens latere teksten: Romijn Meijer bleef niet alleen trouw aan zijn oude helden, maar ook aan zijn herinnering aan hen. "De teksten zijn een toetsing, een ijken van liefde en leven. Was het 't allemaal waard?" (pag. 72-78). Verder een kort saluut door trombonist Willem van Manen aan de schrijver als muzikant.

De treffendste omschrijving van zijn verteltrant, die ook kan gelden voor zijn jazzstukken, geeft Maarten Asscher even verderop: "Wie deze wijze van omcirkelend, snuffelend, drentelend omsingelen van het basisgegeven van een verhaal zou willen karakteriseren komt onherroepelijk uit hetzij bij een hond, hetzij bij een jazzimprovisatie. In elk geval, zo leren beide vergelijkingen, gaat het hier om een natuurlijk, organisch, schijnbaar ongepland procédé, waarmee een rasverteller verkennenderwijs speelt met zijn onderwerp, erachteraan rent, weer terugholt, een nieuwe variatie inzet, zich plotseling iets herinnert en vervolgens weer overnieuw begint en iets anders probeert. Een geoeffende achteloosheid die een perfecte beheersing van het metier verraadt." (pag. 122)

**Jan J. Mulder**



**Volg het jazznieuws op de voet.**

<http://www.twitter.com/jazzflits>

## CD-RECENSIES

### MICHEL BRAAM HYBRID 10TET

#### On the Move

BBB



#### Bezetting:

Taylor Ho Bynum (knt),  
Nils Wogram (tb),  
Carl Ludwig Hübsch (tu),  
Michiel Braam (p),  
Pieter Douma (bg, baritone bg),  
Dirk Peter Kölsch (d),  
Maria-Paula Majoor,  
Daniel Torrico Menacho (v),  
Karsten Kleijer (av),  
Arno van der Vuurst (c).

Pianist/componist Michiel Braam blijft zichzelf voortdurend uitvinden. Voor volgend jaar staat een exit-strategie voor zijn Bik Bent Braam op het programma: na 25 jaar heft hij het orkest op. Eerder dit jaar was hij op de Nederlandse podia te horen met dit Hybrid 10tet. Zijn idee was om drie schijnbaar onverenigbare instrumentgroepen tot een plausibel geheel te smeden. Daartoe koppelde hij het klassieke Matangi Strijkkwartet aan zijn Wurli Trio (met een rockachtige inslag) en drie fenomenale improviserende koperblazers: kornettist Taylor Ho Bynum, trombonist Nils Wogram en tubaïst Carl Ludwig Hübsch. Voor elk podium dat het tienkoppige gezelschap aandeed, schreef hij een stuk, een soort muzikale impressie van zaal en publiek. De resultaten bestrijken het hele scala van menselijke emoties, van heerlijk onbekommerde vrolijkheid tot diepe ontroering, zo valt te horen op 'On the Move'. Daarbij kan het orkest beuken als een rockband (zoals in 'El Frecuentemente'), stijlvol in de rol van een Cubaans Danzón-orkestje kruipen ('Cuba, North Rhine-Westphalia'), een Italiaans blaasorkest ('The Indonesian Refugee') of een Hongaars zigeunerstrijkje ('Three Grazing Arches'). Bij dat laatste kan Braam zijn piano overigens perfect laten klinken als een cimbalom, waar hij elders erop losbeukt op een manier waaraan veel hippe nu-pianotrio's een punt kunnen zuigen. De muzikale vulling van het Hybrid-universum is groots en divers, en een eindeloze opsomming zou de rijkdom van Braam en z'n orkest nog geen recht doen. 'On the Move' is een nieuw hoogtepunt in Michiel Braams bepaald niet misselijke discografie. Het is te hopen dat hij het Hybrid 10tet bij tijd en wijle weer bij elkaar gaat halen, want er mogen wat mij betreft nog vele tournees en opnamen van dit orkest verschijnen.

**Herman te Loo**

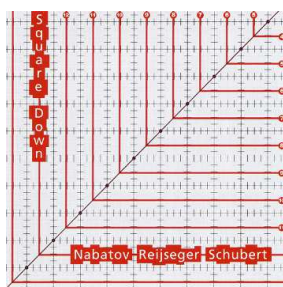
**Bekijk het Hybrid 10tet; klik hier:** <http://bit.ly/r0uylh>.

### NABATOV/REIJSEGER/SCHUBERT

#### Square Down

Leo Records

([www.leorecords.com](http://www.leorecords.com))



#### Bezetting:

Simon Nabatov (p),  
Ernst Reijseger (c),  
Matthias Schubert (ts).

Cellist Ernst Reijseger is tegenwoordig nog weinig te vinden in situaties waarin hij volledig vrij improviseert. Dat alleen al maakt 'Square Down' een bijzonder album. De drie Europese improvisatoren (Simon Nabatov (p), Ernst Reijseger (c), Matthias Schubert (ts)) kennen elkaar van haver tot gort, en dat is aan alles af te horen. In ruim vijftig minuten bestrijken de heren alle mogelijke parameters van de muziek, van virtuoze arpeggio's tot vuige klankexploraties, en van klassiek aandoende melodieën tot pointillistische verkenningen van de randen van de stilte. Want in dynamiekgebruik worden de improviserende schapen van de bokken gescheiden. De heftige opening van 'Long Haul' doet vermoeden dat we te maken krijgen met bijna ouderwetse freejazz, maar binnen dat lange eerste stuk doorlopen Nabatov, Reijseger en Schubert een heel scala aan volumes, technieken en timbres. En dat alles zonder dat er op enig moment twijfel bestaat over de muzikale richting. Die eerste zestien minuten laten de luisteraar tureluurs achter, en de duistere beginklanken van 'Genostasis' bieden rust, en een welhaast elektronisch geluidsbeeld. Het derde stuk, 'Run For It', is weer uiterst toegankelijk, met de klassiek aandoende gestreken cellolijnen die pure schoonheid uitstralen. Enzovoorts. Dit is de hogeschool van de improvisatie, niks meer en niks minder.

**Herman te Loo**

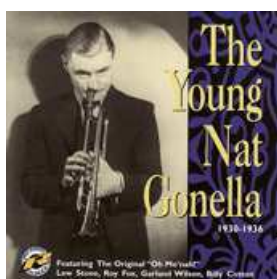
**Luister naar een fragment van deze cd:** <http://bit.ly/oe9zpY>



**HAL KEMP AND HIS ORCHESTRA**  
**The Hot Sides 1926-1931**  
 Retrieval 79025



**NAT GONELLA**  
**The Young Nat Gonella 1930-1936**  
 Retrieval Rtr 79022



**Bezetting:**

Diverse bands met vele bezettingen.

**DEFOSSEZ/DEBAECKER/GOUBERT**  
**Pourquoi tant de...?**  
 Leo Records



**Bezetting:**

Patrick Defossez (p), Anne-Gabriel Debaecker (digital p, elektronica), Simon Goubert (d).

**VERVOLG CD-RECENSIES**

Retrieval is een label voor klassieke jazz. De catalogus bestaat uit jazz en amusementsmuziek uit de jaren twintig en dertig van de vorige eeuw. De grens tussen de twee genres was in die tijd niet scherp te trekken. Retrieval bezit de rechten van het label Fountain, dat in 1971 wordt opgericht door Ron Jewson en Norman Stevens. Later voegde John R. T. Davies zich bij het duo. Hij is verantwoordelijk voor de restauratie van de opnamen. 'The Hot Sides' van Hal Kemp and his Orchestra en 'The Young Nat Gonella' van trompettist Nat Gonella werden eerder uitgebracht in 2000 respectievelijk 1999. Als bonus werd aan deze heruitgave deels niet eerder uitgebracht materiaal toegevoegd. Daarvoor is onder meer geput uit materiaal van geluidsrestaurateur en technicus Harry Coster. En nu we het toch over geluid hebben. De kwaliteit daarvan is op deze cd's heel goed: de instrumenten zijn redelijk te onderscheiden. Het is geen geluidssoep.

Op beide cd's staan opnamen van verschillende bands. Bij **Hal Kemp** gaat het in eerste instantie om een studentenband. Later leidde hij 'dance bands'. Kemp werkte ongeveer zoals orkestleider Paul Whiteman. Beiden maakten dansmuziek met hotjazzsolisten. Al maakte Hal Kemp minder gebruik van de mogelijkheden van zijn jazzsolisten dan zijn beroemde tijdgenoot. Op de cd van **Nat Gonella** staat Engelse 'trad jazz' uit begin jaren dertig van de vorige eeuw. Van zijn meerdere malen opgenomen grote hit 'Oh Monah' is hier de oerversie te horen. In het arrangement is veel te herkennen uit het Amerikaanse volksliedje 'Oh Susanna'. De muziek is heel toegankelijk. Het is de typische amusementsmuziek die jazz in die tijd nog was. De cd bevat vele hits uit die tijd, zoals 'Georgia On My Mind', 'Rockin' Chair', 'Stormy Weather' en 'When you're Smiling'. De afsluitende track, 'Tiger Rag', heeft niet de woestheid die er later aan is gegeven, al wordt deze versie wel lekker fris en snel gespeeld. Verder staan er stukken op, die nog nooit zijn uitgebracht. Zoals 'Stack O'Lee Blues deel 1', 'I Only Want One Girl' (de enige opname op deze cd van het Ray Noble orkest) en 'Troublesome Trumpet'. Liefhebbers van historisch materiaal komen volledig aan hun trekken bij deze heruitgaven.

**Hessel Fluitman**

**Bekijk het Hal Kemp Orchestra hier:** <http://bit.ly/fA5zhe>

Dit trio is eigenlijk een duo met gast. Patrick Defossez en Anne-Gabriel Debaecker vormen samen Autres Voix, met de bijzondere samenstelling van akoestische piano en digitale piano/elektronica. Ze nodigen regelmatig gasten uit, zoals de naam van het duo ook suggereert. Slagwerker Simon Goubert, een veteraan van de nieuwe Franse vrije jazz, is een gevoelige, subtiele 'sparring partner'. Hij voelt de stemmingen en sferen van het duo goed aan, en kan zowel kleuren als swingen. De muziek, vooral in de combinatie van de prachtige akoestische klanken (alles is fraai opgenomen) en elektronica is verrassend. Het klinkt organisch, en nooit geforceerd of bloedeloos abstract. De elektronica en samples van Debaecker werken soms vervreemdend, maar voegen voortdurend een nieuwe dimensie toe. Soms is er simpelweg sprake van toegankelijke, swingende muziek, op andere momenten krijgt het experiment ruim baan. Dat levert een afwisselende cd op, die met zeventig minuten niet nodeloos lang is. ([www.leorecords.com](http://www.leorecords.com))

**Herman te Loo**



**PHILIP BAUMGARTEN TRIO**  
**The Arrival**  
 Studio Baumgarten



**Bezetting:**

Philip Baumgarten (b),  
 Leonieke Vermeer (p),  
 Matthias van Olst (d).

**VERVOLG CD-RECENSIES**

Piano, contrabas en drums. Misschien wel de meest basale vorm van het jazzensemble en met vele illustere voorbeelden waarbij veelal de pianist de leider en naamgever van het trio is. Deze keer is bassist Philip Baumgarten de initiatiefnemer van het trio dat het album 'The Arrival' presenteert. Dat deze triovorm al-lerminst is uitgespeeld laat de plaat onmiskenbaar horen. Het nieuwe repertoire omvat tien eigen composities (van Baumgarten en Vermeer) en het spel van dit trio is fris en oprecht. De opname is helder met een uitstekende balans van instrumenten en ademt een huiselijke intimiteit. Baumgarten heeft in het verleden meer jazzprojecten gedaan (onder anderen met saxofonisten Peter Massink en Bob Anram) en weet zich daarbij altijd te omringen door muzikanten die de kunst verstaan om met elkaar te 'vloeien' in hun spel. Op 'The Arrival' gebeurt dat op een werkelijk schitterende manier, waarmee deze plaat ook communicatief erg sterk is en de kracht van deze drie musici als trio laat horen. Dat is niet vanzelfsprekend en het vereist niet alleen talent maar ook een oprechte instelling jegens elkaar en de muziek. 'The Arrival' is een erg muzikale plaat. Bij aandachtig luisteren valt op hoe rijk de arrangementen zijn en hoe samenhangend het spel is. Geen plichtmatige solo's maar individuele uitstapjes die volkomen natuurlijk voortkomen uit de compositie en die compositie versterken. Als je dat kunt dan ben je musicus pur sang! 'The Arrival' is in één woord een heerlijke plaat die liefhebbers van het klassieke jazztrio ongetwijfeld zeer zal bekoren.

**Frank Huser**

**Luister naar een stuk van deze cd:** <http://bit.ly/qHrdy2>

**SYLVAIN LUC**  
**Organic**  
 Dreyfus



**Bezetting:**

Sylvain Luc (gt),  
 Thierry Eliez (p),  
 André Ceccarelli (d).

Voor gitaristen die de moeite waard zijn, ben je in Frankrijk aan het goede adres. Sylvain Luc bijvoorbeeld is al bijna twintig jaar bezig. In die tijd maakt hij twee succesvolle duo-cd's met Biréli Lagrène, een andere bekende Franse gitarist. Op 'Organic' zijn drie musici te horen. Natuurlijk de leider en verder toetsenist Thierry Eliez, die in Frankrijk een belangrijke pianist, zanger, componist en begeleider is. Als 'trait-d'union', in goed Frans, fungeert slagwerker André Ceccarelli. Hij is niet alleen de senior van de groep, maar voor de anderen ook een vertrouwd gezicht.

**'Muziek waarmee je niemand voor het hoofd stoot, maar waarmee je wel aangeeft dat je smaak hebt.'**

Want met zowel Luc als Eliez speelde hij de afgelopen jaren meermalen samen. Alle drie zijn ze doorkneed in het vak. Het resultaat van de samenwerking op 'Organic' is dan ook vanzelfsprekend een fraai muzikaal brouwsel. Het gros van de composities is van Sylvain Luc's hand. Franse fijnzinnigheid overheerst. De stukken werden weldoordacht en in goede samenwerking opgenomen. Beeldend en 'organisch' is de muziek, zoals de titel van de cd aangeeft. Duidelijk is te horen, dat ze geen van drieën meer iets hoeven te veroveren om de stukken goed te spelen. Een cd met afgeronde en volwassen muziek, waarmee je niemand voor het hoofd stoot, maar waarmee je wel aangeeft dat je smaak boven alle twijfel is verheven.

**Hessel Fluitman**

**Bekijk Sylvain Luc en Biréli Lagrène:** <http://bit.ly/pit9PM>

**LEO CUYPERS**  
**Leo Cuypers**  
**MCN 1102**



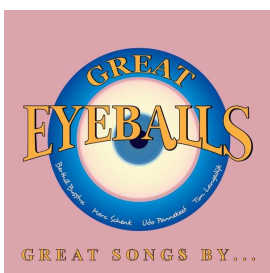
**Bezetting:**  
 Leo Cuypers (p).

## VERVOLG CD-RECENSIES

Begin jaren zeventig bracht het label BASF-BIM twee langspelers uit: 'Chess!' van het Theo Loevendie Consort en 'Leo Cuypers' van pianist Leo Cuypers. Van deze laatste plaat werden indertijd vijfhonderd exemplaren geperst. Veel werden er niet verkocht, omdat het label voortijdig ophield te bestaan. Het album werd daardoor wel een 'collector's item' van de bovenste plank. Het Muziekcentrum Nederland (MCN) bracht twee jaar geleden op het eigen MCN-label al Loevendies album 'Chess!' opnieuw uit en nu is het de beurt aan de solo-lp van Cuypers. Van hem is niet veel meer te krijgen. Zijn 'Zeelandsuite' en 'Songbook' zijn nog wel te bestellen bij BVHaast, maar zijn langspeelplaten uit de jaren tachtig ('Heavy Days Are Here Again' (BVHaast) en 'Corners' en 'Brullband' (beide op Varajazz)) helemaal niet meer. Op de MCN-heruitgave van 'Leo Cuypers' is het oorspronkelijke materiaal aangevuld met enkele concertopnamen uit 1973. Daarop speelt hij even strak als op de oorspronkelijke lp uit 1972. Hij rijgt de stukken in de twee medleys als vanzelfsprekend aan elkaar. Ik herkende in de tweede medley onder meer een gehaaste 'Take Five' met daarin opgenomen 'Daar was laatst een meisje loos'.

De negen composities van de originele lp duikelen over elkaar heen en vormen zo een gevarieerde suite. 'Monk's Raus' is een aantrekkelijk volgbaar thema, terwijl het 'Cowboylid van Ome Piet' weer wat abstracter klinkt. Dat laatste stuk wordt precies gespeeld met een snelle opeenvolging van noten. Bij de titel 'Million Dollar Song' zou je wellicht de opwindning verwachten die zoveel geld teweeg brengt, maar de sfeer van het stuk is juist berustend. 'Zes Ongelikte Beertjes' en 'De Kruidenier Deelt Dop-erwten' hebben de zelfde frenetieke sfeer. 'Het Cowboylid van Ome Piet' staat ook op het album 'Zeeland Suite' uit 1974. Die versie, samengespeeld met drummer Rob Verdurmen, heeft veel meer met akkoorden en swing. Een opvallend verschil. Met de uitgave van deze cd heeft het MCN opnieuw een historische opname toegankelijk gemaakt. Dat mogen ze van mij tot in lengte van jaren blijven doen. **Hessel Fluitman**

**GREAT EYEBALLS**  
**Great Songs By**  
**Eigen Beheer**



**Bezetting:**  
 Berthil Busstra (keyb),  
 Tim Langedijk (g),  
 Udo Pannekeet (bg),  
 Marc Schenk (d).

Eind jaren zeventig, begin jaren tachtig van de vorige eeuw luidde de populaire tv-serie 'Taxi' de carrière van Danny DeVito in. De serie viel voor de muzikliefhebbers op vanwege de begintune. Op de tonen van 'Angela' van Bob James was een rijdende taxi te zien op de 59<sup>th</sup> Street Bridge tussen Manhattan en Queens. Great Balls maakt dit soort muziek. Laat u niet door de titel van de cd, 'Great Songs By', op het verkeerde been zetten. De gehele cd is, op twee nummers na, gevuld met eigen nummers. Stuk voor stuk doen ze op een prettige manier denken aan andere tijden. Pianist Berthil Busstra bracht de meeste stukken in, maar vooral die van bassist Udo Pannekeet, die we ook kennen van zijn werk in Satori Society, vallen op. Great Balls zoekt het in de jazzrock en doet dit uitstekend. Ze bewegen zich muzikaal over een breed spectrum. Van het funky openingsnummer 'Song 64' via het softe 'If I were a Carpenter', het jazzy 'Orbiter Orbiter' tot aan het 'hard'-rockende 'Purchase'. Deze heren maken gedegen muziek die doet terugdenken aan de jaren zeventig jazzrock. Wat deze bezetting vooral laat zien, is dat die tijden nog lang niet vervlogen zijn. Je moet daar wel lef voor hebben en dat heeft Great Eye BALLS!

**Bart Hollebrandse**

**Bekijk en beluister Great Eyeballs:** <http://bit.ly/q9eRCG>

## LIFESCAPE Therapy

OUTNOTE Records Brussel  
([www.lifescape-music.com](http://www.lifescape-music.com))



### Bezetting:

Olivier Régin (v),  
Renauld de Lacvivier (p, Fender Rhodes),  
Pierre-Yves Le Jeune (c, b),  
Arnaud Girard (d, p),  
Sébastien Jarrousse (ss).

## THELONIOUS 4 Live at the Hot House

Ladwig Jazz Records



### Bezetting:

Iman Spaargaren (s),  
Guillermo Celano (g),  
Andreas Metzler (b),  
Jurjen Bakker (d).

## VERVOLG CD-RECENSIES

Dat Lifescape uit Fransen bestaat hoor je niet aan de uitspraak van het Engels door vocalist Olivier Régin. De man heeft in Londen gestudeerd en beheerst de taal van de jazz uitstekend. De arrangementen en het groepsgekluis verraden een Europese afkomst: elegant, fijnzinnig, gespeend van vette accenten. Maar de vier (met gastsolist) van Lifescape, zoals vastgelegd op eersteling 'Therapy', hadden bijvoorbeeld ook uit Nederland of Zweden (daar opereert hun favoriete groep EST) kunnen komen. Toch is het combo vooral bekend in Parijs, waar de mannen de clubs frequenteren met hun uitgebalanceerde mix van vocale jazz, pop, rock en electro.

Hoewel de bezetting traditioneel is, zijn Régin en de zijnen dat maar ten dele. Je hoort zelden of nooit een jazzzanger die zich waagt aan een oosters klinkende compositie als 'Niobe'. En de traditionele Amerikaanse crooner zal zich niet wagen aan pop-songs als 'Walk on the Wild Side' van Lou Reed of 'Light my Fire' van The Doors.

In combinatie met de smaakvolle eigen composities zijn de oude hits in een nieuw jasje een waardevolle bijdrage. Lifescape munt uit in sferisch samenspel met een belangrijke rol voor de kenmerkende klanken van de Fender Rhodes, de prachtige cello en de subtiele percussie. Het zijn evenwel de gecontroleerde, soepele zangpartijen van Régin die bepalend zijn voor de overall indruk. En die is beslist positief.

### Hans Invernizzi

In korte tijd verscheen er heel wat werk van saxofonist Iman Spaargaren. Hij is actief in diverse disciplines binnen de jazz. Zijn aandeel in Thelonious 4 is misschien wel het meest serieuze van al zijn projecten. De groep vertolkt composities van Thelonious Monk, maar dat begreep u al. En dat zonder piano. Amsterdam en de liefde voor de muziek van Monk zijn de twee bindende factoren van het viertal. Gitarist Guillermo Celano streek in de hoofdstad neer vanuit Argentinië en bassist Andreas Metzler verruilde Zwitserland voor Amsterdam.

Op 20 november 2010 speelde Thelonious 4 in jazzclub Hot House in Leiden. Het optreden werd zonder veel poespas opgenomen en op cd gezet. In de stille passages hoor je duidelijk dat er een fotograaf aan het werk is.

Natuurlijk draait het om Monk en zijn krachtige composities en de mannen doen hun best om die stevig te verbouwen om ze, volgens Spaargaren: "als nieuw uit de Thelonious 4-mixer te laten komen". Stuk voor stuk ontleden de muzikanten de composities van Monk in zijn geheel, door uitgebreide verkenningen waarvan het eindpunt nooit van tevoren vaststaat. Daarin gaan ze soms zover dat je als luisteraar denkt dat ze de stukken aan het bestuderen zijn. Alsof het een oefening is. Maar dan live. Vooral Spaargaren valt met dit soort verkenningen op als een echte karakterblazer.

Op de website van de groep staan filmpjes van drie stukken zijn. Je ziet dan ook het lage plafond van Hot House en dat verklaart weer het gedempte geluid en het kleine publiek. 'Live At The Hot House' is een pure concertregistratie waarvan de waarde vergroot wordt door hem vaker te beluisteren. Begin 2012 toert Thelonious 4 door Europa met vibrafonist Tony Miceli.

### Peter J. Korten

**Meer info:** <http://www.thelonious4.com/music.html>

**ERIC VLOEIMANS  
EN FLORIAN WEBER**  
**Live at the concertgebouw**  
**Challenge**



**Bezetting:**

Eric Vloeimans (tp),  
Florian Weber (p).

**VERVOLG CD-RECENSIES**

Het zal geen toeval zijn dat de nieuwste cd van trompettist Eric Vloeimans uitgerekend op Prinsjesdag uitkwam. Het album bevat namelijk muziek die hij schreef voor de film 'Majesteit'. Nu kennen we Vloeimans als iemand die met gemak een hele stad wakker kan blazen, maar hij kan je ook op een weldadige manier tot rust laten komen. Op 'Live At The Concertgebouw' doet hij het laatste. Vredige emoties, sensitiviteit en harmonie, daar draait het hier om. Vloeimans floreert in kleine bezettingen en speelt dit keer dus met de Duitse pianist Florian Weber. De cd is live opgenomen tijdens een concert op 12 april 2011. De 22e van die maand beleefde ik het concert in het Rotterdamse LantarenVenster. De muziek van het duo raakt je zo diep dat je na elk stuk heel even moet bijkomen. Dat zal de reden zijn dat er gelukkig geen verstorend applaus op de cd te horen is. Het album bevat dertien juweeltjes van een duo dat speelt als een krachtige eenheid. Er staan ook twee solostukken van Vloeimans op: 'Solo Di Tromba nr. 5' en 'Solo Di Tromba nr. 6'. Op een eerder album: 'Hidden History' (2003) staan de eerste vier solostukken.

Steeds weer blijkt Vloeimans initiatiefnemer, maar Weber is niet alleen maar de begeleidende pianist. Nee, zijn spel is wel steeds ingetogen maar hij is niet onderdanig. Zijn ideeën hebben een prachtige schoonheid. In de langzame passages is de invloed van Erik Satie duidelijk aanwezig.

Vloeimans en Weber geven elkaar de tijd om hun ideeën volledig gestalte te geven. Ze benutten de akoestiek van Het Concertgebouw ten volle. Bij het wat dynamischere 'M.J. (for the king op pop)' hoor je zelfs het expressieve voetenwerk van Vloeimans. Hoogtepunt van de cd is 'Requiem'. Dat is ook de langste track. Vloeimans blaast daar zachter dan ooit en Weber speelt daar heel intens. Samen weten ze diep in het innerlijke wezen van de luisteraar binnen te dringen. Weber spreidt een zacht, zwart fluwelen kleedje uit, waarop Vloeimans zijn diamantjes laat fonkelen.

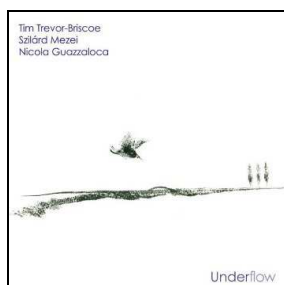
**Peter J. Kortzen**

**Bekijk het duo Vloeimans en Weber:** <http://bit.ly/pq5tDv>

**TREVOR-BISCOE/MEZEI/  
GUZZALOCA**  
**Underflow**

**Leo Records**

([www.leorecords.com](http://www.leorecords.com))



**Bezetting:**

Tim Trevor-Biscoe (as, kl),  
Szilárd Mezei (av),  
Nicola Guazzaloca (p).

De Britse rietblazer Tim Trevor-Biscoe en de Italiaanse pianist Nicola Guazzaloca vormen sinds enige jaren een duo. Drie jaar geleden besprak ik hun debuut-cd 'One Hot Afternoon'. Sindsdien liep het tweetal op festivals in Hongarije en Servië de Hongaars-Servische altviolist Szilárd Mezei tegen het lijf. Het klikte dermate goed dat er besloten werd om gezamenlijk een cd op te nemen. Leo Records, dat zowel van het duo als van de altviolist platen uitgaf, zag er wel wat in, en dus ligt 'Underflow' er nu. Mezei heeft blijkbaar een flink stempel op de muziek kunnen zetten, want de muziek op het album neigt sterk naar de moderne klassieke hoek. En dat is anders dan we van het duo op basis van 'One Hot Afternoon' hadden kunnen verwachten. Die plaat was namelijk veel jazzmatiger, met (soms summiere) composities als uitgangspunt. Hier wordt vrij geïmproviseerd, en dat levert veel abstractere muziek op. De drie laten overigens wel horen dat ze over een goed vormgevoel beschikken, want de zes improvisaties klinken zo gestructureerd dat je als luisteraar zou kunnen denken dat ze uit de pen van een van de drie waren komen vloeien.

**Herman te Loo**

**Bekijk Trevor-Biscoe/Guazzaloca hier:** <http://bit.ly/qNpis3>



## CONCERTVERSLAGEN

### FESTIVAL BLUES TOUCH

**Datum en plaats:**

1 oktober 2011,  
Groene Engel,  
Oss.



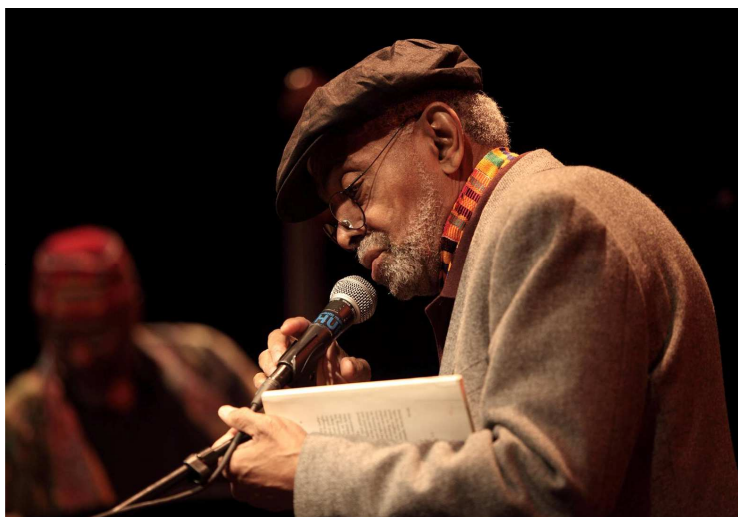
In de Groene Engel in Oss vond 1 oktober voor de vijftiende keer Blues Touch plaats. Dit bluesfestival stond in het teken van de vier dagen daarvoor overleden Harry 'Cuby' Muskee die op de allereerste versie optrad en voor wie een gedenkhoekje met kaars was opgesteld. Terwijl in de grote steden de belangstelling tanende is blijft blues populair in de provincie. Deze goed bezochte versie kende een bescheiden programma met bluesmuzikanten uit Nederland en met de Amerikaanse Deborah Coleman. De 'Touch' betekende een scheut pop door de blues, maar Mike & the Mellotones (foto) speelde onversneden blues op het scherpst van de snede.

**Tekst en foto: Tom Beetz**

### AMIRI BARAKA SPEECH QUINTET

**Datum en plaats:**

5 oktober 2011,  
Bimhuis,  
Amsterdam.



Amiri Baraka, alias LeRoi Jones (foto), heeft tientallen boeken met poëzie, fictie, drama en essays op zijn naam staan, waarin ook jazz en blues aan de orde komen. Al zo'n vijftig jaar werkt hij samen met jazzmusici, onder wie de saxofonisten David Murray en Albert Ayler. In zijn eigen Speech Quintet wordt hij begeleid door New Yorkse musici. Op 5 oktober, twee dagen voor zijn 77<sup>ste</sup> verjaardag, gaf hij in het Bimhuis een indrukwekkend concert met Rob Brown (sax), Dave Burrell (piano), William Parker (bas) en Pheeroan akLaff (drums). Cd's zijn er nog niet van deze formatie, maar wel is een dvd van Rob Brown verkrijgbaar.

**Verslag en foto: Joke Schot.**

## FESTIVAL



Shebop speelt in Heerde. (Persfoto)

### 35<sup>STE</sup> RABO JAZZFESTIVAL HEERDE Dorpshuis, Heerde Datum 4 november 2011

(<http://www.jazzfestivalheerde.nl/>)

**Met onder anderen:** Sam Most, Bert Joris, Sjoerd Dijkhuizen, Artvark, Edwin Rutten, Yes Sister Jazz Sister, Rein de Graaff, Allotria Big Band, Shebop, Buzz Brothers en Big Band Heerde.

Het festival begint om 19.15 uur en voltrekt zich in drie zalen. Entree 17, 50 euro. Zanger Edwin Rutten krijgt de Schilperoort Award 2011.

## VARIA

### Jazzmozaïek 2011/3 is uit

In het nieuwe nummer van Jazzmozaïek onder meer: een interview met drummer Dré Pallemaerts: "Ik probeer een eigen universum te creëren". Artikelen over het Brussel Youth Jazz Orchestra, Tuesday Night Orchestra, de Sabam Awards 2011 en Jong Jazztalent Gent. En verder: de zomerfestivals in beeld, Belgisch jazz in het interbellum en de Jazzlezer (Bert Vuijsje). **Info:** <http://bit.ly/mOXI7P>



### CORRECTIE op nummer 164

Bij de cd-recensies werd een cd van het **Tuesday Night Orchestra** besproken. Als opnamestudio werd daar Studio Fattoria Musica te Hannover genoemd. Deze studio is echter gevestigd in Osnabrück-Darum. De desbetreffende opname werd gemaakt door Stefan van Wylick.

# Rotterdamse

van Peter J. Korten

De zomer is weer voorbij. We hebben prachtige festivals gehad, maar het is nu weer tijd voor de vaste programmering van de podia. In Rotterdam is er zelfs een podium bijgekomen, de **Machinist** (Willem Buytewechstraat 45). Het beschrijft zichzelf als "een kennis-, kunst- en cultuurfabriek met een podium voor horeca, stadscafé, sociëteit, debat, expositieruimte, muziek en theater." Er is elke week op zondag een gratis jazzconcert om 15.00 uur, in een kleine bezetting en vaak met een vocalist. Een kleine selectie:

16 oktober: **Margriet Sjoerdsma**, zang & Martijn van Agt, gitaar; 30 oktober: **Dick de Graaf**, saxofoon & Ed Verhoeff, gitaar; 13 november: **Izaline Calister**, zang & Ed Verhoeff, gitaar; 27 november: **Eric Vaarzon Morel**, flamencogitaar.



Margriet Sjoerdsma. (Persfoto)

Enkele andere concerten die ik u graag wil aanraden:

Op 12 oktober in LantarenVenster: **Dhafer Yussef Quartet**. Deze Tunesische oud-speler weet zijn klassieke instrument op moderne wijze in te zetten en zijn vorige concerten bleken een groot succes. Op de site van LantarenVenster staat een filmpje dat laat zien hoe progressief zijn muziek is. Bepaald geen wereldmuziek dus.

**Antonio Sanchez** treedt op 22 oktober op in LantarenVenster. Hij doet met zijn groep 'Migration': David Binney (s), Gilad Hekselman (g), Matt Brewer (b) en natuurlijk de Mexicaan zelf achter de drumkit!

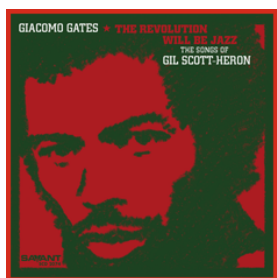
**Piet Noordijk** en het Alexander Beets Quartet spelen op 28 oktober in De Doelen. De swingende veteraan swingt nog volop en zal zich zeker niet laten intimideren door zijn jongere collega's.

Voor het concert van **Mike Stern** op 2 november wordt de geavanceerde tribune van LantarenVenster ingeschoven om meer staanplaatsen te bieden. Na twaalf studioalbums komt hij voor het eerst naar Lantaren Venster. Hij doet dat met saxofonist Bob Malach, bassist Chris Minh Doky en drummer Dave Weckl.

Eén van mijn favoriete saxofonisten is **James Carter**. Hij komt met zijn Organ Trio op 4 november naar LantarenVenster. Waarschijnlijk legt hij weer een tafel vol met allerlei blaasinstrumenten. Naast hem: Gerard Gibbs en zijn orgel en drummer Leonard King J. Binnenkort brengt hij met dit trio een nieuwe cd uit. Ik ben heel benieuwd...

## JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 3 oktober 2011



1. **GIACOMO GATES**  
Revolution Will Be Jazz:  
The Songs Of Gil Scott-Heron  
(Savant)
2. **CEDAR WALTON**  
The Bouncer  
(HighNote)
3. **LARRY VUCKOVICH**  
Somethin' Special  
(Tetrachord)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; ([www.jazzweek.com](http://www.jazzweek.com)).

## COLOFON

**JAZZFLITS** is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Paul Blair (New York), Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo en Jan J. Mulder. **Fotografie:** Tom Beetz en Joke Schot. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op [www.jazzflits.nl](http://www.jazzflits.nl). Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is [jazzflits@gmail.com](mailto:jazzflits@gmail.com). **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst ([www.dejuistetekst.nl](http://www.dejuistetekst.nl)). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

## VARIA

### Kapsalon Billy Holliday



In de vorige JazzFlits stond een overzicht van Nederlandse jazzstraten. Wij ontvingen daarop twee reacties van lezers. Tom van der Wal schreef ons dat zijn woonplaats te kort is gedaan: "Hier in Almere is een hele buurt voorzien van namen van jazzmusici. De lijst is dan ook verre van volledig. Kom maar eens in de buurt van station Muziekwijk kijken." En Pim Ziegelaar, die een boekje over Billie Holiday-straten maakte, wees ons op het bestaan daarvan in Almere, Amsterdam, Den Haag, Leiden, Middelburg, Rotterdam (-laan), Zoetermeer (-rode) en Arnhem (-pad). Op de straatnaamborden is de naam Billie Holiday in alle gevallen correct geschreven, zo meldde hij ons. Dat is nog best lastig, zo bleek hem in Haarlem. Op de Botermarkt stuitte hij op een kapsalon met de naam Billy Holliday (zie foto P. Ziegelaar).

### Jazz Bulletin nr. 80 is uit

Op de omslag van nummer 80 van Jazz Bulletin staat de jonge saxofonist Ben van Gelder, die voor dit nummer werd onderzocht. "Veel cd's opsturen en mensen aanschrijven, dat is het", zegt hij. Een (onbewust of niet) rode lijn vormt het etiket 'jazzmuziek.' Van het redactioneel van Coen de Jonge, Hans van Orden, die negatieven van zijn foto's aan MCN schonk, tot Eric Vloeimans, die zichzelf geen jazztrompettist vindt, Hans de Jonge die af en toe uitroept: 'Maar dit is toch helemaal geen jazz meer' en trompettist Ado Broodboom, die zelfs vindt dat free jazz 'weinig met muziek te maken had'. Verder een verhaal over het optreden van Louis Andriessen in Enschede (1959) door Adam Olivier en interview met promovenda in JazzFlits-medewerker Loes Rusch door Ben Zwanink. Rusch onderzoekt de vraag 'is er iets typisch aan Nederlandse jazz?', met nadruk op het contextuele, op de 'infrastructuur van mensen, instituten en media.' Wilt u Jazz Bulletin vier keer per jaar ontvangen, stuur dan een e-mail naar [jazzbulletin@mcn.nl](mailto:jazzbulletin@mcn.nl).

